

I FAMILIA | Munca unui neamț, șansa unor tineri români

Atelierul cu mii de lumiini

Jörg Könösz trăiește de cinci ani în București și tot de atâtă vreme ajută tineri proveniți din case de copii sau cu handicap să-și dă seama că un r

uite așa, rafturile se umplu cu zeci de lumânări ce-ți iau ochii.

Cei 12 adolescenți care lucrează aici și câștigă astfel un ban au fost crescuți în case de copii, mulți dintre ei veniți

de pe stradă, sau sunt cu vândute chiar de ei, mai ales la biserică. Dar și la metrou, directorul Metrorex înțelegând că este un gest umanitar. „Nu vă imaginați că pot fi de fericiti când văd. Banii pe care îi obținem din

rapie ocupațională unde lucrează asistenți sociali și un preot. „Mulți nu se adaptează de la bun început unui program ale căruia reguli stricte trebuie să le respecte. Scopul asociației este să-i

Presa despre Asociatia Ateliere Protejate

- Gardianul
- Libertatea
- Jurnalul National
- Debizz
- Romania Libera
- Gandul
- Allgemeine Deutsche Zeitung für Rumänien
(ADZ, Ziarul German pentru Romania)
- Actualitatea Crestina

«Trebuie să ajută pe cei slabii și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decât a lua» (Sf. Apostol Pavel)

Ca și ceară fierbinte să se remodeleze sufletele noastre

«Ateliere protejate»
spinjă tineri de
peste 18 ani care
părăsesc orfelinatul,
oferindu-le o șansă
de a se integra în
societate.

Să te poți și să remodelezi ceară. Să realizezi obiecte care să facă pe semenii tăi. Înălță o îndelnicire care presupune talent, imagine, multă abordare, dar și multă dragoste și bucurie. Când obiectele fragile din ceară transmit, în mod subtil, față din inimă fiecărui lucidor. Numai astfel jinsei obiecte, rezultate din foc și ceară, capătă viață, bucură, tranșă, spăanie. Să căi nevinăveni de dragoste, bucurie și speranță ascunsă, într-o lume din ce în ce mai săracă și de tot ce acelașă.

Dar cum ar fi să te poți să te acelașă, o îndelnicire delicată, care presupune multă subire și răbdare. Ești ocaz ce se întâmplă în Casa Boxberg, din Capitală, unde se produce un asemenie miracol, în cadrul „Atelierei protejate”. O asociație care pune temele violenței din orfelinat de peate 18 ani, leșini tinerilor de peate 18 ani, în dificultate, cei mai mulți cu handicapuri.

Se spică că în rara noastră, tineri proveniți din centre de plasament, care amplasează 18 ani, redoește în din neferece, camenii ai înimii. Pentru cei mai mulți, din cauza deficiențelor în dezvoltarea simțului

de artă, pe care voluntari le văd în Germania, cu prețul săracilor.

Tot aici i-am cunoscut pe Lucia Andreea Floni, Alina Iuniu, Mihai și Mircea, adolescenți pe chipurile căror a reșărit bucuria. El rezolvăza cele mai frumoase lumânări decorative din ceară coloniază și parfumată pe care le-am văzut mămilor acestuia treinii sensibili, care tourmă fluidul de ceară în cinăsă în formă, ce amintea de tandrețea unei opiniuni urzite sau rătațice pe undeva prin unghelele mînii. Desigur în ochi lor așa doară să sincera de apreciere să nu poți să nu te găndești dacă ești în stare să te răspunzi cu acesea măsură și sinceritate. Apoiope că nu-i vine să te despartă de ei, de ceară și nu împărtășim râna ce cuprinde această relație. Să nu poți să nu te găndești la ceară și la sufer. La călătoare, bucurie sădignoasă îți trebuie să le modelezi, să le pui în tipare pozitive, pentru a reapropia în suflarele semințelor bucuria și drăgușoasa ce-ar trebua să ne ureză.

Redescoperirea de sine

Pe timpul când lucraza în ateliere, tinere invitată să se redescopere pe sine, să specifice să respecte și să se lăusească între ei. El promovează masă cadag, ceva bani de buzunar și sprijin

perspective de lucru și concurarea unei poezii pentru vîntor. Totul a început cu mai mulți ani în urmă, însă proiectul a prins contur din anul 2001, când domnul Jorg Kanzo, din satul german Boxberg, a cumpărat, cu sprijinul național al societăților, o casă în București unde a pus în aplicare „Ateliere protejate”.

Aici, aproximativ 10-20 de persoane asistă deschisori o menajă practică. Înțelegând să și descorepe propile calități și desenare dobandind uner profesie și stabilitate socială în viitor. În timp ce modelază lumânări decorative, în ateliere, ferete și bijuterii de aur își completează studiile, se traiușă în diferite meserii. Astăzi sunt Alina, de 19 ani, boieratar, o fată Alina, de 20 ani, zugrav, sau Vasile, de 19 ani, croute.

Dând pestle fire și luând har pestă har

sună în nețăz, căruia trebuie să-i întrindeamă măna pentru să-i salveze, salvându-ne. Căpădintre noi mai suntem în stare de o ascenție terifiantă? Căci trebuie să stim că intrădevăr, „dând pestă fire, cum spunea Nostru Steinhardt.

Integragre socială și profesională

Așa cum sunt și profesioniști integrația socială și profesională a tinerilor despuție care vorbeam, oferindu-le posibilități unei

PASTEL. Zeci de lumânări colorate, parfumate, un dar frumos pentru orice ocazie

IMPREUNĂ

„Au fost momente când am vrut să renunț și să plec în Germania. Totul e legat de birocratie de aici. O asociație umanitară e privită ca un SRL. Sigur, nu voi renunță. Aici e viața mea, suntem ca o familie. Dacă las acum totul baltă, 12 tineri nu mai au ce să facă și vor ajunge pe străzi. Pentru ei este important acest loc. Si pentru mine să-i ajut.“

Jörg Kônôszl
despre proiectul lui de susținere

| **FAMILIA** | Munca unui neamț, șansa unor tineri români

Atelierul cu mii de lumini

Jörg Kônôszl trăiește de cinci ani în București și tot de atâtă vreme ajută tineri proveniți din case de copii sau cu handicap să-și găsească un rost în viață. A înființat Asociația Ateliere Protejate prin care le oferă acestora șansa de a învăța să trăiască pe picioarele lor.

MIRA MUNTEAN

Ora 7:00. Zi obișnuită de lucru. La atelierul de pe strada Sece-rișului, vin, unul după altul, Mihai, Alina, Ciprian, Mari-ana, Evelina, Hanna, Radu, Andrei... Jörg este acolo, îi aşteaptă ca de fiecare dată. Beau împreună un ceai, o cafea, mai stau la o vorbă, apoi tinerii se duc în atelier să se apuce de lucru. Confe-ționează lumânări. Pregătesc materia primă, filful - sfără din bumbac, aleg formele - inimioare, piramide, cuburi, tot ce vrei, eventual modelul - unele sunt în mai multe culori, sau cu ornamente...apoi vine ambalatul. Si

uite așa, rafturile se umplu cu zeci de lumânări ce-ți iau ochii.

Cei 12 adolescenți care lucrează aici și câștigă astfel un ban au fost crescuți în case de copii, mulți dintre ei veniți de pe stradă, sau sunt cu handicap. Pentru ei a fost inițiat acest atelier. „Treptat, se obisnuiesc cu un program de lucru, încep să devină responsabili, să aprecieze munca. Când considerăm că unii se pot descurca singuri, încercăm să le găsim servicii. Iar locurile lor de aici sunt luate de alți tineri care au nevoie de ajutor”, spune Jörg Kônôszl.

PUTIN DE LA MULTIL După ce a terminat Facultatea de Asistență Socială, Jörg a renunțat la Germania pentru a veni în București ca să ajute acești tineri pe care nimenei nu-i mai bagă în seamă. În 2002, a înființat Asociația Ateliere Protejate. A cumpărat o casă cu bani din donații facute de persoane din Germania, a amenajat-o și la parter a deschis atelierul. Într-o cameră la etaj locuiește și el împreună cu soția lui, Florentina. Lumânările facute de tineri sunt

vândute chiar de ei, mai ales la biserici. Dar și la metrou, directorul Metrrex înțelegând că este un gest umanitar. „Nu vă imaginăți că pot fi de fericiti când văd, Banii pe care îi obținem din vânzarea acestor lumânări ne ajută să continuăm proiectul. 70% din fondurile necesare sunt donații mai ales ale persoanelor fizice din Germania, Olanda, Austria. Pentru a acoperi total costurile proiectelor, ne-ar bucura nespus și donații ale persoanelor din România”. În prezent, o singură firmă românească oferă lunar asociației 50 de euro. „Pentru noi acești bani contează enorm”, spune Jörg. De fapt, orice sumă este un dar prețios...

MISIUNEA NOASTRĂ - "VIATA LOR." Multă dintre tinerii care au venit aici de-a lungul timpului și-au terminat școala sau au urmat un curs de calificare. Cât timp merg la atelier, cei care nu au unde sta primesc și o locuință. Pentru care plătesc o sumă simbolnică, dar, în acest mod vor prețui acel lucru. Pe lângă atelierul de lumânări, asociația are și un centru de te-

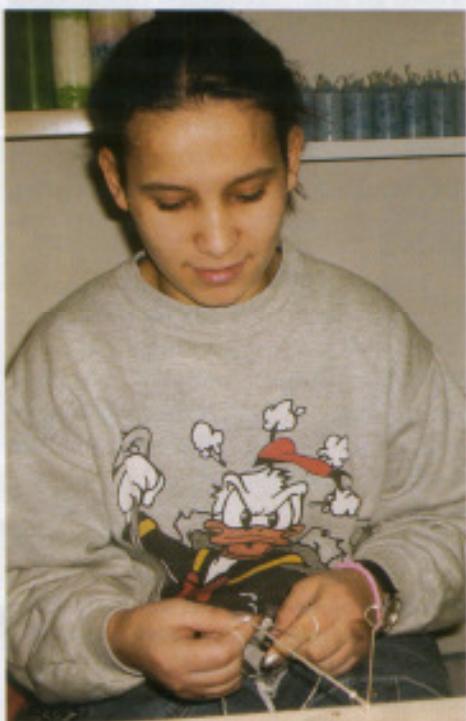
rapie ocupațională unde lucrează asistenți sociali și un preot. „Mulți nu se adaptează de la bun început unui program ale cărui reguli stricte trebuie să le respecte. Scopul asociației este să-i ajute să-și găsească drumul în viață, să-și asume responsabilități, le oferă șansa de a avea o viață independentă.” Zece tineri care au beneficiat de program reușesc acum să se întrețină singuri. „Robin a stat un an la noi, după care a plecat în armată. Azi este caporal la o unitate militară. Are un salariu de zece milioane și este foarte mulțumit. Este o bucurie și pentru noi”, spune Jörg.

NOROCOASA. Alina Oancea are 21 de ani. Locuiește împreună cu părinții ei și cu cele trei surori într-o garsonieră. Din lipsa banilor, Alina a fost nevoită să intre în școală. De câteva luni a intrat în „echipa” Ateliere Protejate. Vine zilnic aici, la serviciu, dar se duce acum și la școală. „Îmi place să muncesc și să bucur că pot să merg din nou la școală, ca să termin liceul. M-a ajutat Dumnezeu, am avut noroc”, spune Alina.

O nouă șansă

Asociația „Atelierele protejate“
sprijină din anul 2002
proiecte umanitare din România

Adolescenți defavorizați, ca de exemplu cei provenind din rândurile copiilor străzii, din orfelineate sau case de copii precum și cei suferind de un handicap, au din ce în ce mai puține șanse să facă față duritatei societății moderne și totodată egocentriste. Din anul 2002 însă, concomitent cu înființarea „atelierelor protejate“, le sunt oferite reale perspective ale unui viitor bazat pe o viață și o activitate independentă.

„ Tânără Mihaela, în vîrstă de 20 de ani, suferă de sindromul Down. După decesul mamei ei, familia s-a văzut brusc confrontată cu o problemă enormă“, relatează membrii asociației. În prezent, Mihaela are parte de un cotidian deosebit de placut și util, ea petrecându-și ziua în atelierul de lumânări – aspect benefic și pentru tatăl ei, care nu se mai află în pericol de a rămâne fără slujba, nemaifiind nevoie să absenteze pentru a sta cu ea.

Cazul Mihaelei nu reprezintă o excepție, ci mai degrabă regula – există destui tineri aflați în situații asemănătoare de dramatice, proveniți din rândurile copiilor străzii sau din case de copii, care nu au reușit să termine vreo școală din cauza

unor carente sau deficiențe de învățătură. Pentru astfel de tineri, atelierul se dorește a fi proverbiala rază de soare, el fiind locul care oferă posibilitatea de a studia ceva nou, util, dar și locul care oferă în permanență motivație și sprijin.

Pentru a putea oferi acestor copii șansa integrării în societate, în anul 2002 s-au pus bazele atelierului de lumânări „Haus Boxberg“. Aici, adolescenții au posibilitatea de a produce lumânări, modelele create fiind fie simple, fie decorate cu diverse motive sau ornamente. „Copiii trebuie să se debaraseze de rolul celui aflat în permanentă situație de a cerși mila altora, pentru că în baza propriei lor activități să fie capabili să ia viață în piept“ – aceasta este chîntesența filozofiei asociației. În consecință, echilibrul dintre activitatea economică și cea socială rămâne un element deosebit de important. Din acest motiv coordonatorul asociației, Jörg Könözsi, întregul personal precum și copiii au grija să producă mai degrabă obiecte a căror utilitate este una certă și continuă. Astfel, tinerii au reușit pe parcursul anului trecut să-și vândă lumânările în peste 20 de puncte diferite din București. Concomitent, acești copii au urmat însă și cursurile unei școli profesionale sau ale unui liceu. În plus, „programul de lucru“ alternează cu cele mai diverse moduri de a petrece agreabil și împreună timpul liber – de la vizionări de film în salile de cinema până la „grătarul în aer liber“.

„Avem tot timpul în vedere diferite acțiuni comune. Printre cele mai reușite a fost, de exemplu, vizita pe care am efectuat-o împreună la un cabinet medical, unde doamna doctor a discutat

cu tinerii noștri despre aspecte legate de igiena corporală, dar și despre sexualitate. Dumneaei a oferit de altfel fiecărui Tânăr șansa să-i pună întrebări în cadrul unei discuții particulare, purtate cu fiecare dintre ei în parte. Astfel, tinerii au putut primi răspunsuri la unele întrebări pe care s-ar fi rușinat, probabil, să le pună în public“, neau mai relatat membrii asociației. Includerea unor tineri în acest proiect se face fie la solicitarea unor organizații, fie la cererea părinților. După acest pas introductiv, asociația intră în legătură cu Tânărul în cauză. Urmează apoi discuții pregătitoare, precum și o vizionare a sediului asociației. Decizia finală de participare sau neparticipare la proiect aparține Tânărului (eventual împreună cu parinții – în funcție de caz).

Problemele unor astfel de tineri defavorizați au fost bine înțelese și de către localitatea germană Ebringen, care a hotărât anul trecut să participe la ridicarea „Casetei Ebringen“, dotată cu mai multe locuințe. Oferta unui domiciliu stabil reprezintă un element cheie în cadrul intregului proiect, pentru că astfel tinerilor le poate fi oferită o viață cu adevărat independentă și, în plus, ei au șansa de a desluși sensul unor concepții fundamentale, precum „cămin“ sau „familie“. Se încearcă deci îndeplinirea tuturor criteriilor necesare pentru un loc de munca – iar în final tinerii ies din cercul vicious „domiciliu stabil = loc de munca“. În toate aceste cazuri, copiii sunt sprijiniți, pentru că membrii asociației împreună cu coordonatorul acestora, Jörg Könözsi, locuiesc împreună cu adolescenții.

Pedagogi sociali, teologi licențiați, studenți de la facultățile de psihologie sau pedagogie socială pun la dispoziție întregul lor bagaj de cunoștințe pentru ca acești tineri să fie cu adevărat pregătiți pentru viitor. Asociația este sprijinită de persoane fizice și juridice din străinătate, ale căror donații reprezintă 70% din necesarul proiectului pentru un an întreg, anume 35.000 de euro. ¶

Contact

ASOCIAȚIA ATELIERELE PROTEJATE

Str. Secerisului nr. 15

041272 București, sector 4

Telefon: 0040-726.933.753.

Fax: 0040-21-332.33.30.

Email: romania@helpstep.net

Neue Chancen

Der Verein „Behütete Werkstätten“ unterstützt seit 2002 humanitäre Projekte in Rumänien

Benachteiligte Jugendliche, so z.B. Behinderte aus Kinderheimen oder Straßenkinder, haben in einer Ellerbogen-Gesellschaft eigentlich nur wenige Chancen. Doch seit 2002, als die „Behüteten Werkstätten“ gegründet wurden, haben auch sie Aussichten auf ein unabhängiges Leben und selbständiges Wirken.

„Die 20-jährige Mihaela leidet am Down-Syndrom. Als ihre Mutter starb, stand ihre Familie vor einem sehr großen Problem“, erzählen die Mitglieder des Vereins. Jetzt verbringt Mihaela ihren Alltag sinnvoll in der Kerzenwerkstatt, was auch ihrem Vater hilft, da er so seinen Job nicht verliert. Sie ist kein Einzelfall, es gibt noch viele andere, wie zum Beispiel Straßenkinder, die aus Kinderheimen stammen, und die wegen ihrer Lernschwächen bisher keine Schule beenden konnten. Für solche jungen Leute bietet sich die Werkstatt als Anlaufstelle an, wo man etwas Neues lernt und wo Motivation und Unterstützung die wichtigste Rolle spielen.

Um den Kindern einen richtigen Einstieg in die Gesellschaft zu ermöglichen, setzte man 2002 in Bukarest erste Grundlagen für die Kerzenwerkstatt „Haus Boxberg“. Hier fertigen die Jugendlichen Kerzen, nach einfachen Modellen oder sogar solche mit Verzierungen. „Die Idee ist, die Jugendlichen nicht in ihrer Bedürftigkeit zu unterstützen, sondern in

ihrer Aktivität. Sie sollen die Rolle des Bittstellers ablegen und mit Hilfe ihrer eigenen Arbeit ihr Leben selbstständig meistern können“, so die Philosophie des Vereins. Das Gleichgewicht zwischen der wirtschaftlichen Tätigkeit und der Sozialarbeit ist in diesem Sinne bedeutungsvoll. Darum pflegen Jörg Könözsi, der Leiter des Vereins, und die anderen Mitarbeiter samt den Kindern, Produkte herzustellen, die auch „gebraucht“ werden können. So kam es, dass die Jugendlichen im vorigen Jahr ihre Kerzen schon an über 20 Stellen in Bukarest verkauften.

Zugleich konnten diese Kinder neben der Arbeit in der Werkstatt ihre Schule abschließen, eine Berufsschule oder das Gymnasium besuchen. Außerdem ergänzen hier „das Arbeitsprogramm“ auch gemeinsame Unternehmungen, die vom Kinobesuch bis zum Grillabend reichen. „Wir versuchen, auch immer wieder gemeinsam kleinere Aktionen zu starten. Ein sehr gelungenes Beispiel war der Besuch einer Ärztin, die mit unseren Jugendlichen

über Probleme der Körperhygiene und der Sexualität sprach. Dabei gab sie auch jedem Jugendlichen die Möglichkeit, in einem Einzelgespräch Dinge zu fragen, die sie sich bis jetzt nicht getraut hatten.“, berichten die Mitglieder.

Die Teilnahme an dem Projekt erfolgt im Falle der Jugendlichen auf Anfrage von verschiedenen Organisationen oder Eltern, die diese Initiative begrüßen. Einen weiteren Schritt geht der Verein, indem er mit den entsprechenden Jugendlichen in Kontakt kommt. Darauf folgen Vorbereitungsgespräche und eine Besichtigung der Einrichtung. Derjenige, der aber die endgültige Entscheidung trifft, ist der Jugendliche (eventuell gemeinsam mit den Eltern).

Die Probleme dieser Jugendlichen hat auch die Gemeinde Ebring aus Deutschland sehr gut verstanden, als sie im Jahr 2004 zum Entstehen der betreuten Wohnungen „Haus Ebring“ beigetragen hatte. Stabile Wohnplätze, die im Rahmen dieses Projekts vorgesehen sind, sichern den Jugendlichen ein unabhängiges Leben und zeigen ihnen, was Haushaltshandlung in einer Familie bedeutet. Somit werden alle Herausforderungen für eine Arbeitsstelle erfüllt und dem Teufelskreis – keine Wohnung ohne Arbeitsplatz und umgekehrt – ein Ende gesetzt. In diesen Häusern steht den Jugendlichen, so Jörg Könözsi, „Rat und Tat jederzeit zur Verfügung“, da die Helfer des Vereins gemeinsam mit diesen leben und immer für weitere Anfragen vorbereitet sind.

Sozialpädagogen, Diplom-Theologen, Sozialarbeits- und Psychologiestudenten setzen ihr Wissen und Können für diese Jugendlichen ein, und bereiten sie ständig auf die Zukunft vor. Hilfe kommt aber auch von Privatpersonen und Firmen aus dem Ausland, deren Spenden 70% der 35.000 Euro, die die jährlichen Kosten für die Projekte darstellen, ausmachen.

Um seinen Etat zu sichern, sucht der Verein Spender auch in Rumänien. ¶

Kontakt

ASOCIAȚIA ATELIERELE PROTEJATE

Str. Secerisului nr. 15
041272 București, sector 4
Telefon: 0040-726.933.753.
Fax: 0040-21-332.33.30.
E-Mail: romania@helpstep.net

Fac lumanari pentru Inviere

Sunt tineri, plini de voiosie si dornici sa se faca utili, chiar daca soarta nu a fost prea blanda cu ei: toti au deficiente mentale medii. Mai mult, tinerii de la "Atelierele Protejate" confectioneaza superbe lumanari decorative din ceara colorata si parfumata.

Cand am intrat in atelier, ne-a izbit un puternic miros de ceara si parfum dulce. Peste tot erau insirate lumanari colorate, sub forma de piramida, cilindrice, rotunde sau patrate. Pe ambalajul fiecareia era prinsa cate o eticheta cu fotografia celui care a confectionat-o. In lucru erau cele sub forma de oua. "Avem o comanda de lumanari sub forma de oua rosii. Unele sunt simple, altele au aplicatii", spune educatoarea.

Adunati in jurul unei mese, cei 12 tineri lucreaza de zor. Unii taie ceara in bucatele marunte, altii impletesti fitile sau ambaleaza lumanari. "Intai de toate impletesti fitilul, apoi il bag in parafina, incalzita la 77 de grade Celsius. Pe urma, torn in forma ceara, care trebuie sa aiba peste 82 de grade Celsius", ne explica Mariana, in varsta de 21 de ani.

La atelier, tinerii se simt ca intr-o mare familie

Tanara are un handicap mental si vine de la o casa de copii. Dupa ce a implinit 18 ani, a locuit intr-un apartament social doi ani, timp in care nu a reusit sa-si faca un rost. De atunci locuiese si munceste la "Atelierele Protejate". De fapt, tinerii de aici sunt ca o mare familie. Zilnic se intalnesc la atelier, unde muncesc, gatesc impreuna, iau masa, invata si isi serbeaza zilele de nastere.

Preturile lumanarilor confectionate la "Atelierele Protejate" sunt mult mai mici decat cele din magazine, intre 20.000 de lei si 70.000 de lei

Articol de: Neacsu Oana

© Copyright 2005 RINGIER ROMANIA
Casa de editura cu sediul la Zurich. Toate drepturile rezervate.

Români liberi

MIERCURI, 12 MAI 2004

BUCURESTI

Centru de Integrare prin Terapie Ocupațională

Consilierii locali ai sectorului I au decis într-o ședință ordinară transmiterea în folosință gratuită a unui spațiu situat în centrul de plasament "Sfântul Nicolae" către Asociația Umanitară "Ateliere Proiecte". Timp de 5 ani asociația va derula proiectul "Centrul de Integrare prin Terapie Ocupațională" prin amenajarea unui spațiu de 81 mp ca obiectiv cu profil educațional. Principaliii destinatari ai proiectului sunt tinerii cu vârste

de peste 18 ani care au probleme de încadrare în muncă. De fapt este vorba dă anumite deficiențe în dezvoltarea simțului responsabilității și a simțului practic. "Tinerii care nu au un serviciu se confruntă în special cu probleme legate de capacitatele intelectuale proprii, fiind incapabili să ducă o viață independentă și responsabilă. De aceea este necesar ca Administrația Locală să se implice în dezvoltarea de servicii sociale integrate

care să vină în sprijinul persoanelor aflate în nevoie. Se impune, de asemenea, asocierea cu organizatiile neguvernamentale cu experiență în domeniile vizate", a declarat dr. Dănuț Ioan Fleacă, directorul general al Direcției Generale de Asistență Socială Sector 1. Centrul de Plasament "Sfântul Nicolae" funcționează pe str. Dobrogeanu Gherea nr. 74, în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială. (M.T.)

Foto: ANDREEA BALAIUREA

„Laboratorul“ de lumânări-ouă

Lumânări în formă de ouă roșii, cu steluțe aplicate sau cu flori de colț pictate în tempera. Atât de bine sunt îmbinatice culorile, că ouăle par adevărate. Toate sunt unicat. Pictorul este Ciprian, un puști bolnav de SIDA. Stă arcuit deasupra lumânărilor, înmoiaie pensula în capacalele de PET-uri unde și-a vărsat culorile și lucrează fără a scoate un cuvânt. Bolnavul este un boiem: are părul în țepi cu gel, și-a pus cersei, inele și eșarfă la gât. Lucrează cu ochii în patru, să nu se întepe la deget și să curgă vreun strop de sânge pe ouă. Băiatul e singur, îl îngrijește un ONG; tocmai începusese un curs de bucătar când a aflat că e infestat. L-au dat afară de la curs și de atunci nu mai vorbește decât cu apropiații. Ionuț, colegul lui, are sindrom Down. Și el a „fabricat“ ouă-lumânări, acum pregătește sfioră de bumbac pentru alte lumânări de Paște, în diverse forme: de îngeraș, de Madonă. Îi e aproape imposibil să lucreze singur toate astea, e ajutat de alți tineri între 18 și 26 de ani, toți cu diferite tipuri de retard și de handicapuri fizice. În „laboratorul“ de lumânări al Asociației Ateliere Protejate l-au adus părinții pentru ca, oferindu-i o ocupație, să-l scoată din starea de nervozitate. Băiatul

are 26 de ani, dar când a ajuns la Asociație nu știa nici să numere până la zece. De dragul lumânărilor a învățat și asta. Ba știe și cum să explice procesul de fabricație. Lumânările lui merg la orice ocazie: la aniversări, restaurante, cocktailuri, terase, birouri... Frumusețea este că nici un model nu seamănă cu altul, și nici unul nu are margini stăsești, precum cele de fabrică. Se vede din prima că sunt lucrate manual. Unele sunt vâlurite, altele, cilindrice, sunt formate numai din cuburi de ceară colorate diferit, lipite unele de altele, în vreme ce altele, tot de Paște, sunt împodobite cu flori de câmp decupate din șervețele. Din cei 12 tineri care le lucrează, numai doi, trei sunt sănătoși psihiic. Cea mai inspirată artistă a centrului, Adriana, are, la 19 ani, probleme de sănătate mai ceva ca pensionarii: probleme cu plămâni, cu spatele, deviație de sept. „În fiecare zi o doare altceva“, spun lucrătorii sociali. În plus, și ea are un retard. Însă nimic din toate acestea n-au împiedicat-o să învențeze unele modele care s-au vândut bine fie prin bisericile din țară, fie în Germania. Sau, să rabde în atelier, ore întregi, miroșul greu de stearină, pentru a obține cele mai frumoase ouă de Paște. (Alina Bădălan)

‘Behütete Werkstätten’: Hilfe für eine andere Jugend

Ich²-Nein, hier geht es nicht nur um mich, sondern auch um die "Anderen", heißt es für die Mitglieder dieses Vereins

Das könnten ruhig die Mitglieder des Vereins "Behütete Werkstätten" behaupten, die sich mit der Neuen lernt, und wo Motivation und Unterstützung die wichtigste Rolle spielen.

Um den Kindern einen richtigen Einstieg in die Gesellschaft zu ermöglichen, setzte man im Jahre 2002 in Bukarest erste Grundlagen für die Kerzenwerkstatt "Haus Boxberg". Hier fertigen die Jugendlichen Kerzen, nach einfachen Modellen oder sogar solche mit Verzierungen. "Die Idee ist die Jugendlichen nicht in ihrer Bedürfnisse zu unterstüzen

Unterstützung humanitärer Projekte in Rumänien befassen. Benachteiligte Jugendliche, so wie zum Beispiel Jugendliche mit Behinderung, aus Kinderheimen oder Straßenkindern, haben seit 2002, seitdem der Verein in Rumänien gegründet wurde, noch eine Chance ein unabhängiges Leben zu führen und selbstständig zu

„Die 20-jährige Michaela leidet an Downsyndrom. Als ihre Mutter starb, stand ihre Familie von einem sehr großen Problem“, sagen die Mitglieder des Vereins. Jetzt verbringt diese sinnvoll

wirken.

sondern in ihrer Aktivität. Sie sollen die Rolle des Blattstellers ablegen und mit Hilfe ihrer eigenen Arbeit ihr Leben selbstständig meistern können“, meinen die Mitglieder des Vereins. Das Gleichgewicht zwis-

den ganzen Tag in der Kerzenwerkstatt, was auch ihrem Vater hilft, da er auf seinen Job nicht verzichten muss. Das ist nicht nur ein Einzelfall, es gibt noch viele andere, so wie zum Beispiel Straßenkinder die aus Kinderheimen stammen, und die wegen ihren Lernschwächen bisher keine Schule besuchen konnten. Für solche junge Leute bietet sich die Werkstatt als die Haltestelle an, wo man ankommt und etwas

schen der wirtschaftlichen Tätigkeit und der Sozialarbeit ist in diesem Sinne bedeutungsvoll. Darum pflegen Jörg Könözzi, der Leiter des Vereins und die anderen Mitarbeiter samt den Kindern, Produkte herzustellen, die weiter "gebraucht" werden können. So kam es, dass die Jugendlichen im vorigen Jahr ihre Kerzen schon an über 20 Stellen in Bukarest verkaufen. Zugleich kommen diese Kinder neben der Ar-

beit in der Werkstatt ihre Schule abschließen, eine Berufsschule oder das Gymnasium besuchen. Außerdem ergänzen hier „das Arbeitsprogramm“ auch gemeinsame Unter- nem Einzelgespräch Dinge zu fragen, die sie sich bis jetzt nicht getraut hatten.“, berichten die Mitglieder. Die Teilnahme an dem Projekt erfolgt im Falle der Jugendlichen auf Anfrage

Arbeit macht hier immer Spaß

Ein zweites wichtiges Projekt, das das "Behütete Werkstätte"-Team gesellschaftlich engagiert hat, ist auch auf das Jahr 2004 zu zieckzuführen, als man zusammen mit dem Sozialamt Bukarest Sektor 1 und mit der Hilfe des Vereins "Paulico" das Zentrum für Beschäftigungstherapie "Zentrum Paulico" eröffnet. Somit werden alle Voraussetzungen für eine Arbeitsstelle erfüllt, und dem Teufelskreis, der Wohnung und Arbeitsplatz auf die gleiche Ebene stellt, ein Ende gesetzt. In diesen Häusern steht den Jugendlichen so Jörg Könössi, "Rat und Tat jederzeit zur Verfügung", da die Helfer des Vereins gemeinsam mit diesen leben und für weitere Auskunft vorbereitet sind.

"co" gegründet hat. Menschen mit Behinderung wird hierbei noch eine Möglichkeit zur Integration in die Gesellschaft und zu einer persönlichen Weiterentwick- Der Verein und sein Team mögen es nicht zu prahlen, aber wenn es sich um 60 Jugendliche handelt, die durch diese Projekte ein Hilfangebot erhalten haben, dürfen sie schon ein bisschen stolz sein. Wenn man denkt, dass die Ver- men aus dem Ausland, deren Spenden 70% von den 35.000 Euro decken, die die jährlichen Kosten für die Projekte betragen. Um sein Budget abzudecken, sucht der Verein Spender auch in Rumänien.

Bei Freunden in der Slowakei

In Rumänien verbindet man kaum etwas mit der Abschied flossen dann sogar Tränen, und alle können es kaum erwarten, bis die Slowaken im zweiten Teil dieses Austauschprogramms uns in Rumänien besuchen.

Das Caragiale kann auf eine lange Erfahrung mit Schilleransätzen in

ALLGEMEINE

Deutsche Zeitung

12. Jahrgang/Nr. 2985

Bukarest, Dienstag, 12. Oktober 2004

für RUMÄNIEN —
4000 Lei

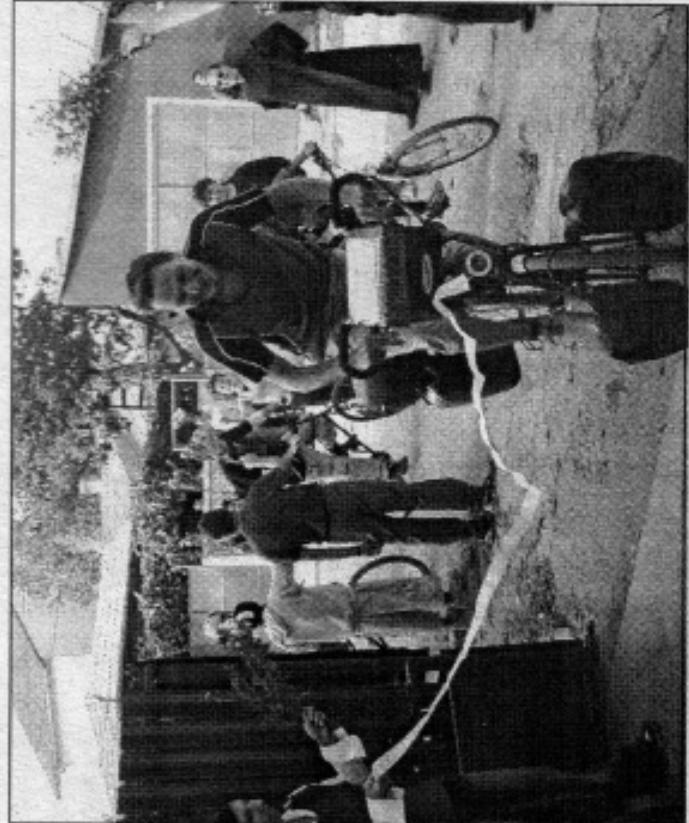
Mit dem Fahrrad für benachteiligte Jugendliche

mc.Bukarest - Thomas Pfeiffer, der eine Fahrradtour von Boxberg (Deutschland) nach Rumänien machte, ist am Sonntag in Bukarest mit Blumen von benachteiligten Jugendlichen, u.a. einstige Straßenkinder empfangen worden. Die Jugendlichen, die z.T. in Sozialwohnungen wohnen, erlernen in der Bukarester Werkstätte "Casa Boxberg", ein Projekt des gemeinnützigen Sozialvereins "Straßenengel e.V.", handwerkliche Fähigkeiten. Die Kerzen, die sie hier selbst fertigen, werden dann hauptsächlich in Deutschland auf Flohmärkten verkauft. Auch Kochen und den Haushalt führen, lernen die Jugendlichen gemeinsam im Tagesszentrum Boxberg.

Thomas Pfeiffer wird mit Blumen im Boxberg-Tagesszentrum empfangen

Foto: Jörg Könöszi

Die 2.500 Kilometer lange "Tour de Chance", die der 28-jährige Pfeiffer vor vier Wochen startete, soll auf die Lage der Straßenkinder und Jugendlichen mit Behinderung in Rumänien aufmerksam machen. "Wenn pro gefahrenem Kilometer lediglich fünf Cent zusammenkommen, bedeutet das eine komplette Schulausbildung für ein rumänisches Kind", erklärt Projektleiter Jörg Könöszi. Der Wertheimer Diplompädagoge wird noch weitere drei Monate in Rumänien verbringen, wo er ehrenamtlich mit den benachteiligten Jugendlichen im Boxberg-Tagesszentrum arbeiten wird. Das gesamte Projekt, das in internationaler Verbindung mit weiteren Vereinen im "Helpstep-Netzwerk" steht, wird u.a. durch Fördermitglieder und Spenden finanziert.

Actualitatea Creștină

PERIODIC AL
ARHIEPISCOPIEI
ROMANO-CATOLICE
DE BUCUREȘTI

ANIVERSAREA A 100 DE ANI
DE LA UNIREA DILECTOAREI BUCUREȘTI
CU ROMÂNIA
1878-1978-2018

A s o c i a t i o n „Ateliere Protejate” este o organizație nonguvernamentală română, înființată în 2002. Asociația acționează pentru tinerii cu dizabilități (probleme sociale, handicap, etc) care au depășit vîrstă de 18 ani. Pentru acești tineri, există un risc foarte mare de excludere și autoexcludere. Problemele lor se vor adăuga la multe alte probleme sociale

deja existente în societate. Activitatea de bază este confectionarea de lumânări decorative. Cu sprijinul părintilor parohiei la parohiale din București, începând de Crăciun a fost organizată o campanie de vânzare la mai multe biserici. Tinerii s-au bucurat mult pentru că au văzut că munca lor are o valoare. Acum, în timpul Postului și al Paștelui se vor organiza noi expoziții cu vânzare. Aceste acțiuni au ca scop ajutorarea persoanelor cu

dizabilități. Astfel, se creează o sănătă oamenilor cu dizabilități să trăiască o viață independentă și cu perspective pentru viitor.

Mai multe relatări se pot obține de la: Jörg Könözsi, <http://www.helpstep.net>, **Ateliere Protejate**, Str. Sacerisului nr. 15, RO-041272 București, sect. 4, Tel.: +40 (0)21/33 23 330, Mobil: +40 (0)722/610227 [Florentina Könözsil], +40 (0)726/933 753 [Jörg Könözsil], Email: romania@helpstep.net.

CONTACT

Asociatia Ateliere Protejate
Str. Secerisului nr. 15
041272 Bucuresti, sect. 4

Tel./Fax: +40 (21) 3323330
Mobil: +40 (726) 933753
Email: romania@helpstep.net

Web: www.helpstep.net